

8

Benvinguts a la festa

Quan arriba el mes de març, les falles comencen a envair les places i els carrers. Hi ha música, mascletades increïbles, castells espectaculars... Tanmateix, tot trobarà el seu colofó la nit del dia 19, dia de Sant Josep. És un poc trist veure com es cremen els ninots, com mana la tradició. Però un poc només, perquè l'endemà les comissions començaran a preparar les falles de l'any següent.

N'hi deu haver alguns de molt antics, no?

En aquest museu es guarden uns ninots molt especials, els que no es cremen durant les festes.

Quines festes se celebren a la teua localitat? Quina és la teua preferida? Explica per què.

Coneixes les festes d'altres pobles o ciutats? Quines t'agradaria visitar?

Hi ha moltes classes de museus diferents. Tu quins tipus de museus coneixes? Comenta-ho amb els companys.

Les falles són uns monuments grandiosos que necessiten idees genials. El protagonista d'aquesta història ha de trobar una d'aquestes idees genials per a construir una falla única. Però l'únic que aconseguirà és acabar amb el cap fet un embolic. On trobarà la inspiració? Deixarà que l'envolte la màgia de la nit?

La falla més genial

Aquell primer dia, el dedicaren a arreglar el que, des d'aleshores, seria el taller faller. L'endemà de matí, després de col·locar-se una amplíssima bata blanca que recordava més un cirurgià a punt d'operar que un artista, Amiel es va posar a la faena. Estava disposat a treballar molt i bé. En primer lloc calia preguntar-se: quin havia de ser el tema de la falla?

Dotze hores més tard, quan ja el sol anava de camí cap a la meitat del món, l'artista, encorbat sobre la taula, cridà:

–No hi ha manera de decidir-me! Com podré realitzar la falla en tan poc de temps si en un dia no he pogut trobar ni el tema central?

Estava desesperat. Feia ja més de dues hores que el bon Frederic s'havia rendit i havia tornat a casa. Amiel, més perseverant, estava segur que ho aconseguiria. A les deu de la nit, ni una sola de totes les idees que havien eixit del seu cervell l'havia convençut.

–Faré una falla a la nit! La lluna, les estrelles, la foscor, els edificis retallant-se sobre el cel, la dolça llum dels fanals, el gos solitari...
–cridava, alegre.

Tot li venia a la ment barrejat, a glopades. Ja tenia ganes d'estar a taula, assegut, dibuixant i acolorint les diferents figures. Arrancà a córrer i no parà fins arribar al taller.

Quan l'endemà, a les 8 en punt, Frederic cridà des de l'entrada l'habitual "Hello! Bon dia a qui em senta", li va contestar un terrible "Frederic! Com és que ha tardat tant?"

–Pe-pe-però si sempre vinc a les nou!

Es va desfer de l'abric i es va dirigir ràpidament a la taula d'Amiel.

Al senyoret Mésomenys, el tema de la falla li va semblar senzillament genial: la nit! I no parava d'aplaudir i de dir "Sí!" i "Oh!". Però, quan es va cansar, preguntà, tot d'una:

–Com es fa una falla que parli de la nit?

–Que com es fa? Em sembla que no és difícil imaginar-ho –contestà Amiel unflat com un titot per l'èxit que havia tingut la seua esplèndida idea.

–No, si difícil no és! –replicà F.M. amb els ulls llents d'emoció–. La nit és tan... tan màgica, les estrelles, la lluna, els llums de les cases, els fanals que brillen, el silenci, els gatets que miolen, els gossos que passegen...

–Què diu, F.M.? No deu creure, que, a la meua falla, hi haurà gots i gasos, vull dir... gats i gossos. A la meua falla, no hi haurà ni llums, ni estreletes, ni fanalets, ni res de tot això. La meua falla és única, genial, inimitable. Hi haurà nit, més nit i per acabar d'adobar-ho, nit!

Frederic no ho entenia molt bé. Què volia dir una falla només de nit, més nit i per acabar d'adobar-ho, nit? Estigué pensant i pensant mentre mirava fixament el seu company. El veia d'esquena i del seu cos doblegat sobre un gran full blanc només es bellugaven les mans i els braços, que agarraven retoladors i llapis, que buscaven gomes, que apartaven regles...

–Tatxan! Ja ho tinc! –i, girant-se cap a Frederic, que tenia encara els ulls oberts, féu:

–Senyoret Frederic Mésomenys, està a punt de convertir-se en el primer ser humà que té la possibilitat, el gust i el regust de contemplar, en viu, en directe, una de les obres que més commoció, més èxit, més fama adquirirà enguany, i...

Així continuà la presentació durant més de mitja hora. El pobret Frederic ja no podia mantindre els ulls oberts de la son que tenia. Quan finalment, Amiel hagué dit tot el que havia de dir, conclogué:

–I ara, benvolgut F.M., mire. Mire i no oblide cap detall. Açò és història.

Amiel s'apartà cap a la dreta i deixà al descobert l'esbós de la futura falla.

MONTSERRAT BONAVENTURA

S'ha escapat un cangur. Edicions del Bullent

- 1 Contesta les preguntes següents.
 - Com es diu el protagonista de la història? A què es dedica?
 - Qui és el seu company de treball?
- 2 Sobre quin tema decideix fer Amiel la falla? Com se li ocorre aquesta idea?
- 3 Copia les afirmacions que siguen verdaderes i corregeix les falses.
 - Amiel tarda pocs minuts a trobar el tema de la falla.
 - Amiel no es rendeix i està segur que trobarà una idea genial.
 - A Frederic l'entusiasme el tema d'Amiel per a fer la falla.
 - Amiel i Frederic dibuixen junts l'esbós de la falla.
- 4 Com s'imagina Frederic una falla sobre la nit? Com se la imagina Amiel?
- 5 Explica en el quadern el significat de l'expressió *Estar unflat com un titot*.
- 6 Les coses no sempre ixen bé a la primera. De vegades fa falta temps, com a Amiel. Alguna vegada t'ha passat alguna cosa pareguda? Conta-ho als companys.